

Titel: Anden Underafdeling.

Citation: "Anden Underafdeling.", i *1880/1881: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r08-shoot-chptrd1e8654.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: 1880/1881: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Anden Underafdeling.

Om Bevis ved Syu eller skjøn.

§ 225.

Fremfættes Vegjæring om Optagelse af Syn eller skjøn, udmelder Retten, hvor den tager Begjæringen til Folge, jfr. § 181, en eller flere Syns- eller skjønsmænd. Antallet bestemmer Retten, forsaavidt ingen særlig Forskrift herom er given.

Findes der ikke sagkyndige Personer, som kunne benyttes, indenfor Retskredsen, eller er den Ting, som skal være Gjenstand for Forretningen, udenfor Retskredsen, kan Retten udmelde mænd af andre Retskredse, saafremt det oplyses, at disse ere villige til at efterkomme Udmeldelsen. I modsat Tilfælde har Retten at begjære de fornødne Sagkyndige udmeldt af den Landsret eller af den Underret, i hvis Kreds saadanne formenes at bo. Disse ere da pligtige at foretage Syns- eller Skønsforretningen, ligesaafuldt som om de boede i den Reiskreds, hvor Hovedsagen fores.

§ 226.

Enhver af Parterne kan gjøre Henstilling til Retten om Valget af Syns- eller Skjensmoendene, men Retten er ikke bunden herved.

personer, der paa Grund af deres Forhold til Parterne eller Sagen vilde være inkompatible som Dommere, maa ikke udmeldes.

Udmeldes kunne ikkun uberygtede Personer, som hore til et Trossamfund, for hvilket en anvendelig Edsformular er foreskrevet eller hstidelig Forsikkring i Eds Sted hjemlet, og som ikke vilde være udelukkede fra at edfcestcs som Vidner.

§ 227.

Retten bor, forinden Udmeldelsesdekretet afsiges, meddele Parterne, hvilke personer der agtes udmeldte, og give dem Adgang til at fremkomme med deres Indsigelser imod disse. Indsigelser, der ikke gjøres gjældende strax ved Udmeldelsen, kunne ikkun tages i Betragtning, naar Parten oplyser, at han uden Brode fra sin Side har roeret ude af Stand til at frem-

slette dem tidligere. Den Part, der agter at fremsætte saadanne Indsigelser, har inden 8 Dage efter Udmeldelsen at indkalde Modparten til et møde for den Ret, der har foretaget Udmeldelsen, og i dette at fremsætte sine Indsigelser. Rettens Kjendelse kan, naar den taget Indsigelserne tilfolge, ikke angribes ved Retsmidler; ncrgter den at tage Indsigelserne tilfolge, kan der sinde Besværing Sted over dens Afgjørelse.

§ 228.

Enhver, der er pligtig at vidne, er ogsaa pligtig at modtage Udmeldelse som Syns- eller skjønsmænd; dog gjælde ds om Vidner givne Afstandsbestemmelser ikke om Syns- eller skjønsmænd.

Statens embedsmænd og Befillingsmænd maa fritages, naar de ved Skrivelse fra de dem foresatte Myndigheder oplyse, at de ikke have Tid, eller at Forretningens Foretagelse løvrigt kommer i Strid med deres offentlige Pligter.

Syns- og skjønsmænd erholde, forsaavidt det dem paalagte Hverv kræver deres nærværelse mere end en V2 Mil borte fra deres Hjem, i Vederlag for Befordring 1 V2 Kr. for hver løbende Mil samt derhos i Toerepenge 6 Kr. for hver Dag, de ere fraværende fra Hjemmet. Disse Vdelser eller, hvis de ikke kunne anstaas bestemt, passende Forstud paa dem stulle tilbydes forud. Syns- og skjønsmænd have derhos Krav paa Godtgjørelse af havte udlæg og paa fportelmcrssig Betaling for deres Forretnings Udforelse. Har denne udkrævet fcrrlig Moie eller Tidsanvendelse eller særegne Fagkundskaber, kan Rettens Formand forhoie den fportelmcrssige Betaling efter sit skøn.

Udenfor de heromhandlede Betalinger maa Syns- eller skjønsmænd under den i Straffelovens § 117 bestemte Straf Intet modtage af Parterne for deres Forretning.

§ 229.

Til Forretninger, ved hvilke der udkræves særegne videnskabelige Kundskaber eller Fcrr- digheder, som forudsætte saadanne, bor i Reglen kun udmeldes personer, der ifølge offentlig Stilling eller dog ifølge offentlig aflagte Prover maa anses for duelige hertil.

Udkræves andre fcrregne Indsigter eller fagmcrssige færdigheder, maa i Reglen vcel- ges Personer, som ifølge Livsstilling eller scedvanligt Erhverv ere fyndige i de omspurgte Retninger.

§ 230.

I Udmeldelsesdekretet maa det angives tydeligt, hvad der er Forretningens Gjenstand og øiemed. Tillige nævnes den Tid, da Bevisforhandlingen skal foregaa (§ 181), og det paalægges de Udmeldte til den Tid at møde for at aflevere og beedige deres Forretning. I Reglen skal Forretningen afgives i Form af en skriftlig Erklæring, undertegnet af de Ud- meldte. Men hvor Sagens Beskaffenhed tillader det, kan Retten i Udmeldelsesdekretet tilstede de Udmeldte at afgive deres Syn eller skøn mundtlig ti! Retsbogen.

§ 231.

Parten har snarest muligt og senest inden 3 Dage at gjøre de fornødne Skridt til, at Udmeldelsesdekretet kan blive forkyndt for de Udmeldte i Overensstemmelse med de for Vidner i § 205 angivne Regler.

Tillige have Parterne at give de Udmeldte Leilighed til at bese eller gjøre sig be- kjendte med Forretningens Gjenstand, forsaavidt denne er i deres væрге eller under deres Raadighed. Naar en Part vcrgrer sig ved at efterkomme Synsmandenes og Modpartens Opfordring i saa Henseende, bliver han at behandle efter Grundsætningerne i denne Lovs § 97.

Gr Forretningens Gjenstand i Trediemands væрге og ncægter han de Udmeldte Ad- gang til at iagttage den, have Synsmændene herom at afgive Forklaring i Retsmodet. skjønner Retten, at Trediemands Vcegring ifølge Grundsætningerne i § 242 er ubeføiet, paalægges det denne at tilstede Svnsmandene Adgang inden en vis Frist, og Sagen ud- sættes. De i § 243 omhandlede Regler blive iøvrigt i saadant Tilfælde at anvende.

Syns- og skjønsmændene skulle paa Parternes egen Bekostning give disse Underretning om, naar og hvor Forretningen foregaar, ligesom de ogsaa, naar Forretningen afgives skriftligt (§ 230), have at meddele Parterne Gjenpart af den eller dog at give dem Adgang til at gjøre sig bekendte med den senest 3 Dage forinden Bevisforhandlingen.

§ 232.

Til den i Udmeldelsesdekretet fastsætte Tid møde Syns- eller skjønsmændene i Retten og aflægge Ed paa deres Forretning, som de oplåse og overgive til Retten. Gre de ikke enige, maa det fremgaa af Forretningen, af hvilken Anskuelse de enkelte Syns- eller skjøns- mænd ere.

Naar Syns- eller skjønsmændene bo eller opholde sig langt fra det Sted, hvor Hovedsagen behandles, kan Retten, hvis Syns- eller skjønsmændenes Fremstilling under Hovedforhandlingen skjønnes at kunne undværes, i Udmeldelsesdekretet bestemme, at de skulle Møde og afhjemle deres Forretning samt besvare fremsætte Spørgsmaal for en af Retten bestemt Underdommer.

Tiden herfor fastsættes saaledes, at den afhjemle de Forretning beskrevet kan fremlægges og oplæses under Hovedsagens Forhandling.

§ 233.

Klage over Syns- og skjønsmænds Fremgangsmaade ved deres Forretning fremsættes for den udmeldende Ret, der kan paalægge dem at omgjøre eller fuldstændiggjøre Forretningen. De herved nødvendiggjorte Udslettelser bestemmes af Retten.

§ 234.

Imod Syns- eller skjønsmænd, der uden lovligt Forfald udeblive, eller uden tilstrækkelig Grund forsamme at gjøre deres Forretning færdig, eller nægte at deltage i Forretningen, eller ubefoiet vegrer sig ved at efterkomme Rettens Paalæg om at omgjøre eller fuldstændiggjøre Forretningen, anvendes de i §§ —219 for Vidner bestemte Tvangsmidler, med de Lempelser, som følge af Forholdets Natur. Imod Syns- eller skjønsmænd, der nægte at besvare de til dem i Retten stillede Spørgsmaal, komme Reglerne i § 221 til Anvendelse.

Dog kan Retten, naar dette er muligt og efter Omstændighederne kan bidrage til Sagens Fremme, efter paagjældende Parts Begjæring udnævne andre Syns- eller skjønsmænd enten strax, eller naar de anordnede Tvangsmidler uden Frugt ere anvendte. Parten anses naar han fremsætter en saadan Begjæring, at frafalde yderligere Tvangs Anvendelse mod den eller de gjenstridige Syns- eller skjønsmænd.

§ 235.

Have Syns- eller skjønsmænd Forfald, eller har det været dem umuligt at gjøre Forretningen færdig, komme

de i § 220 givne Regler til Anvendelse med de Lempelser, som følge af Forholdets Natur.

§ 236.

med Hensyn til Intsigelser fra Syns« eller skjønsmændenes Side saavel som Besværing over de Kjendelser, hvorved Noget paalæggetz dem, forholdes efter de om Vidner givne Regler.

§ 237.

De om Vidner givne Regler skulle med de Lempelser, der følge af Sagens Natur, anvendes paa Syns- og skjønsmænd, forsaavidt denne Lovs Forskrifter ikke ere til Hinder derfor.

§ 238.

Retten er ikke bunden ved Syns- eller Skønsforrettningens Resultat og kan paabyde Foretagelse af ny Forretning enten af de samme eller andre Syns- eller skjønsmænd.

§ 239.

med Syns- eller Skønsforrettningens Optagelse, forinden dette efter de almindelige Regler kan ske under Hovedforhandlingen, forholdes efter Bestemmelserne i sjette Afsnit Kapitel I.